

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Απάντηση στις προκλήσεις - Θέσεις για τα μεγάλα μέτωπα μιας κυβερνητικής πολιτικής

X. Η πρόκληση της κοινωνικής ασφάλισης

2. Οι προϋποθέσεις ενός ουσιαστικού και υπεύθυνου διαλόγου

 Σχολιάστε το Εκτυπώστε το

Μέγεθος γραμματοσειράς:

Προκειμένου, συνεπώς, να οργανωθεί ένας σοβαρός και υπεύθυνος διάλογος για τη μακροπρόθεσμη αντοχή και βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, είναι αναγκαίο να εκπληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

Πρώτον, να τηρούνται οι υφιστάμενες και νομοθετημένες (ιδίως με τους νόμους 3029/2002 και 3232/2004) **υποχρεώσεις του κράτους έναντι του ΙΚΑ** και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων με την εγγραφή των σχετικών κονδυλίων στον Κρατικό Προϋπολογισμό και την έγκαιρη καταβολή τους.

Δεύτερον, να εφαρμόζεται με συνέπεια, χωρίς σκόπιμες υπονομεύσεις, η ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία και κυρίως να εφαρμόζονται με συστηματικό τρόπο όλα τα μέτρα οργανωτικής, διοικητικής και διαχειριστικής βελτίωσης του ασφαλιστικού συστήματος. Είναι απαράδεκτο από τη μία η κυβέρνηση να αδρανεί ως προς τα θέματα αυτά και από την άλλη να κόπτεται δήθεν για την βιωσιμότητα του συστήματος.

Τρίτον, να ενεργοποιηθεί με εγγυήσεις ανεξαρτησίας και διαφάνειας και αίσθημα ευθύνης η Εθνική Αναλογιστική Αρχή και να εκπονηθούν, με βάση επικαιροποιημένα και αξιόπιστα στοιχεία, οι αναγκαίες κυλιόμενες **αναλογιστικές μελέτες** χωρίς τις οποίες δεν μπορεί να διεξαχθεί καμία σοβαρή και υπεύθυνη συζήτηση. Στο πεδίο των μελετών και της προετοιμασίας του διαλόγου των κοινωνικών εταίρων, σημαντικός μπορεί να είναι **ο ρόλος της ΟΚΕ**, στο πλαίσιο πάντα των νομοθετημένων αρμοδιοτήτων και του γνωμοδοτικού της ρόλου.

Τέταρτον, να παύσουν οι συστηματικές ενέργειες σκόπιμης επιβάρυνσης και άρα υπονόμησης του ΙΚΑ ή άλλων ταμείων όπως το ΤΑΠ-ΟΤΕ, προκειμένου να διευκολυνθεί η εξυγίανση και η κερδοφορία επιχειρήσεων σε πολλές από τις οποίες το κράτος δεν μετέχει ούτε καν ως μέτοχος της μειοψηφίας. Οι άμεσες ή έμμεσες κρατικές ενισχύσεις προς επιχειρήσεις, εφόσον αυτές είναι θεμιτές κατά το κοινοτικό δίκαιο, δεν πρέπει να γίνονται σε βάρος της αντοχής και της βιωσιμότητας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Άρα το βάρος έκτακτων μέτρων όπως τυχόν «εθελούσιες έξοδοι», δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να μετακυλιέται στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα. Το βάρος αυτό πρέπει να το φέρουν οι ίδιες οι επιχειρήσεις ή ο κρατικός προϋπολογισμός, εφόσον αυτό δικαιολογείται κοινωνικά και αναπτυξιακά.

Πέμπτον, να ενημερωθεί αναλυτικά η Βουλή από τους συναρμόδιους υπουργούς για το πολιτικό πλαίσιο των κυβερνητικών προτάσεων, χωρίς το οποίο είναι αδύνατη η διεξαγωγή οποιουδήποτε σοβαρού και συγκεκριμένου διαλόγου. **Να καταστεί η αρμόδια Διαρκής Επιτροπή της Βουλής το επίκεντρο του υπεύθυνου πολιτικού και κοινοβουλευτικού διαλόγου για το ασφαλιστικό. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, η ΟΚΕ, η Επιτροπή για τα ΒΑΕ και τυχόν άλλες επιτροπές εμπειρογνομόνων μπορούν και πρέπει να λειτουργούν με συνεχή αναφορά στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής όπου η κυβέρνηση και τα κόμματα εκφράζονται υπεύθυνα και δεσμευτικά, όπως επιβάλλει το δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα.**

Έκτον, να αναγνωριστεί από το κράτος που έχει την ευθύνη για την κοινωνική ασφάλιση, ο κρίσιμος ρόλος των κοινωνικών εταίρων, ο διάλογος των οποίων πρέπει να ενθαρρύνεται και να υποστηρίζεται και όχι να υπονομεύεται με μονομερείς, ταξικού χαρακτήρα, πρωτοβουλίες της κυβέρνησης που εκπέμπουν εσφαλμένα μηνύματα προς την πλευρά της εργοδοσίας.

Έβδομον, να σταματήσει στο μεταξύ η ακατάσχετη και σκόπιμη κινδυνολογία γύρω από τα ασφαλιστικά

δικαιώματα που δημιουργεί κύματα φυγής και πρόωρης συνταξιοδότησης επιβαρύνοντας το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Το ΠΑΣΟΚ κάλεσε την κυβέρνηση να δηλώσει αν αποδέχεται ως βάση συζήτησης την εμπεριστατωμένη μελέτη που παρουσίασαν τα ίδια στελέχη των ασφαλιστικών ταμείων στο τελευταίο συνέδριο της Ομοσπονδίας τους στις 29.03.2006 και ακόμη περιμένει απάντηση.

Σχόλια:
